

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

1/22

AMPUMALUOLA ALUSTA LOPPUUN

Hiihtomarssilta
Oltermannin hiihtoon

Kyberturvallisuus ja muuttunut
turvallisuuksilanne

Kunnia Isänmaa
-muistopaasi Padasjoelle

Siniristilippu liehui muistopaaden avajaisissa.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy kesäkuussa 2022. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.5.2022 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkajulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento
jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

Juha Mustonen
juha.mustonen@maakuntakomppania.fi

Pääkouluttaja

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 123
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Jenni Paasio, Jaana Tanner ja Erkki Vilja

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA

ja VARMISTIN RY FACEBOOKISSA

<https://www.facebook.com/phmaakk>

<https://www.facebook.com/varmistin>

SEKÄ TWITTERISSÄ

twitter.com/varmistin

@Varmistin #varmistin

Suksen pinta sileäksi Oltermannia varten.

VARMISTIN NRO 1

15.3.2022

14. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

MKJ 5

Aluetoimisto 6

Ukraina 8

Kunnia Isänmaa 10

VeriRyhmä-haaste 11

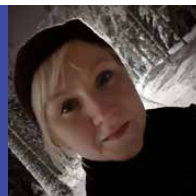
Oltermannin hiihto 12

Kyberturvallisuus 14

Ampumaluola 16

Hiihtomarssi 19

PÄÄTOIMITTAJA

Vuodesta toiseen ja kriisistä toiseen. Maailmantilanne ei helpota, vaikka kaksi vuotta piinannut koronakurimus vaikuttaakin hellittävän. Venäjä on toimillaan muuttanut Euroopan ja koko maailman turvallisuustilannetta huolestuttavaan suuntaan. Vain tulevaisuus näyttää, miten tilanne etenee ja kuinka yhtenäisenä Eurooppa pysyy.

Maakuntajoukkojen harjoitukset tuntuvat nyt tärkeämmiltä kuin koskaan. Meillä suomalaisilla on vahva puolustus- tahto, kuten tätä kirjoittaessani näyttää olevan ukrainalaisillakin. Tällä hetkellä Suomeen ei kohdistu suoraa turval-

lisuusuhkaa, mutta varautuminen on tarpeellisempaa kuin pitkiin aikoihin.

Tässä lehdessä on tiukkaa tekstiä ajankohtaisista aiheista, ja meillä on monta kirjoittajaa, joiden asiantuntemus on huipuluokkaa. Lukemisen jälkeen on hyvä lähteä vaikka ulkoilemaan. Muistetaan myös nauttia hyvistä asioista.

Kevätterveisin,

Jenni

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Varmistimen vuosikokouksessa 24.2.2022 valittiin uusi johtokunta:

Timo Wallenius (puheenjohtaja)

Kari Aulasmaa

Jussi Hietavirta

Ari Kahrola

Harri Koponen

Mikko Luostarinen

Pirkka Mellanen

Marko Niskanen

Jenni Paasio

Valtteri Simola

Timo Vento

Varmistin-yhdistys on tukijoukko maakuntajoukon takana. Vuonna 2009 perustetun yhdistyksen tehtävänä on toimia jäsentensä yhdyssiteenä Päijät-Hämeen turvallisuutta edistävää toimintaa tukien. Yhdistys kohottaa ja ylläpitää maanpuolustustahtoa sekä vaikuttaa yleisten maanpuolustus-edellytysten parantumiseen yhdistyksen toiminta-alueella. Se ylläpitää ja kehittää paikallista vapaaehtoista maanpuolustustoimintaa.

Liity henkilöjäseneksi tai liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi verkossa: www.varmistin.fi - Jäsenlomake.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa rahatai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoitukselliset. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavaran myyntitoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH

Rahankeräysluvan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.

Rahankeräysluvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)

Keräyksen toimeenpanoaika: 21.2.2022–

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Päijät-Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista maksullisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsuttujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

Maakuntakomppanian päällikkö on 22.2.2022 on myöntänyt Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian kiertopalkinnon, Ukko-Pekan, **Matti Rustaniukselle** erittäin pitkäaikaisesta työstään Maakuntakomppanian hyväksi. Palkinto jaetaan nyt toisen kerran.

PHMAAKK "Ukko-Pekka" -kiertopalkinnon nimi tulee jalkaväen tunnuksista, jossa on kaksi sotilaskivääriä eli "ukko-pekkaa" ristissä. Palkintoon kuuluu ikuisesti kiertävä päivitys-

täjän laatta ja lisäksi omaksi saatava kunniakirja. Palkinto myönnetään vain kerran vuodessa ja sitä ei voi ansaita kahdesta kertaa.

Perusteet myöntämiselle:

- 1) Henkilö on toiminut merkittävällä tavalla komppanian tavoitteiden eteen, uhraten aikaansa ja työpanostaan.
- 2) Henkilö on osoittanut oma-aloitteisuutta edistäessään komppanian tavoitteiden saavuttamista.
- 3) Henkilö on esimerkillinen taistelija käytökseltään ja taidoiltaan. Hän on vertaistensa kunnioittava ja/tai merkittävä tuki alaisilleen.

Paikallispataljoonan esikunta

Johdanto

Jo nimen perusteella jokaisella on varmasti mielessään kuva siitä, mitä esikunta tekee. Mielessä on vähintään elokuvista tuttu komentopaikka, karttoja merkintöineen, ehkä vähän yhteenpurtuja hampaitakin silloin, kun tilanne kiristyy ja joukolle käsketyt tehtävät menestyksellä suoritettavina vaarantuu.

Tiivistetysti esikunnan tehtävä on tukea komentajaa pataljoonan johtamisessa. Hieman laajemmin sanoen esikunta vastaa pataljoonan operatiivisesta suunnittelusta ja johtamisesta. Se kokoaa, ylläpitää ja jakaa tilannekuvaa, suunnittelee ja toteuttaa viranomaisyhteistyötä, hoitaa asevelvollisuustehtävät, johtaa ja toteuttaa virka-aputehtävät, suunnittelee ja johtaa vastuualueensa tiestön ja alueiden käytön yhteistyössä muiden joukkojen kanssa, suunnittelee ja toteuttaa omien joukkojensa sekä perustamisen aikaisen huollon, hoitaa hallinnolliset tehtävät kuten maksuliikenteen ja myös käsittelee sotavangit. Tehtävät siis vaihtelevat vallitsevan tilanteen mukaan. Kuten muutkin yksiköt, myös esikunta koostuu sijoitetuista reserviläisistä, ja vain muutama henkilö on kantahenkilökuntaa. Päijät-Hämeen paikallispataljoonan komentajana palvelee everstiluutnantti Kai Naumanen ja esikuntapäällikkönä majuri Janne Parkkonen.

Tässä kirjoituksessa esitellään paikallispataljoonan esikuntaa yleensä ja Varmistimen tulevissa numeroissa sen eri osia hieman tarkemmin. Esikuntaan kuuluva perustamisen tuki esiteltiin jo Varmistimen numerossa 3/2021.

Esikunnan osat

Kaikkien paikallispataljoonien yhtenevät esikuntien osat ovat hallintosektori, suunnittelukeskus, operaatiokeskus, tiedustelukeskus sekä yhteysupseeriryhmä. Kunkin paikallispataljoonan tehtävästä riippuen esikunnassa voi olla myös muita osia. Päijät-Hämeen Paikallispataljoonan esikuntaan kuuluvat edellä mainittujen lisäksi aluetoimisto, viestintäryhmä ja henkilötäydennysryhmä. Paikallispataljoonan ylempi johtoporras on sotilasalueen esikunta.

Hallintosektori

Hallintosektori suunnittelee ja johtaa pataljoonan henkilöstöä ja hallintoa sekä koulutuksen suunnittelua. Pataljoonan vahvuus on yli 1700 taistelijaa, joka on suuruusluokaltaan sama määrä kuin osuuskassa Hämeenmaalla on pataljoonan vastuualueella työntekijöitä. Hallinnollisia tehtäviä on siis runsaasti.

Suunnittelukeskus

Suunnittelukeskus (Suke) laatii pataljoonan tehtävien suorittamisen kannalta oleelliset suunnitelmat komentajan käskyn mukaisesti. Suunnitteluprosessi on vaiheistettu, ja samanaikaisesti voidaan suunnitella useampaa eri tehtävää. Nyrkisääntönä voidaan pitää, että suunnittelukeskuksen aikahorisontti on 24 tunnista eteenpäin.

Operaatiokeskus

Operaatiokeskus (OPKE) johtaa pataljoonan toimintaa sekä laatii tarvittaessa esikäskyjä ja täydentäviä käskyjä ja muodostaa tilannekuvan. Kahdessa vuorossa toimivan operaatiokeskuksen kummallakin vuorolla on oma vuoropäällikkönsä, joka johtaa operatiivista toimintaa. Nyrkisääntönä voidaan pitää, että operaatiokeskuksen johtamisen aikahorisontti on 0-24 tuntia. Käytännössä tuki lähimpien 0-6 tunnin aikana tapahtuvat asiat ovat suoraan alajohtoportaiden vastuulla. Tehtäviensä suorittamiseksi operaatiokeskus tarvitsee johtamisjärjestelmiä. Operaatiokeskus myös välittää tietoa ylemmän johtoportaan käyttöön.

Tiedustelukeskus

Tiedustelukeskus (TIEDKE) ylläpitää vihollistilannetta sekä arvioita vihollisen toiminnasta. Tiedustelutietoa käytetään operaatiokeskuksessa ja suunnittelukeskuksessa. Tietoa kerätään paitsi pataljoonan omin voimin myös hyödyntämällä pataljoonan laajan vastuualueen siviiliyhteiskunnan havaintoja ja alueella toimivien muiden joukkojen havaintoja. Tiedustelukeskus myös välittää tiedustelutietoa ylemmän johtoportaan käyttöön.

Yhteysupseeriryhmä

Yhteysupseeriryhmä ylläpitää yhteyksiä viranomaisiin ja muihin paikallisiin yhteistoimintaosapuoliin, erityisesti kuntiin, pelastuslaitokseen ja poliisiin sekä seurakuntaan. Paikallispataljoonan tehtävien suorittamiseksi nämä yhteydet ovat erittäin tärkeitä ja niitä ao. yhteistoimintaosapuolien johtokeskuksiin sijoitetut yhteysupseerit usein tuntevat yhteistoimintaosapuolien toimintaa hyvin esimerkiksi siviilityönä kautta. Lähtökohtaisesti myös poikkeusoloissa pataljoona toimii alueella, jossa on normaalia siviilitoimintaa.

Aluetoimisto

Aluetoimisto toimii normaaliolojen tapaan myös poikkeusoloissa ja huolehtii muun muassa asevelvollisuusasioista sekä kutsuntojen järjestämisestä. Lisäksi aluetoimisto tukee MPK:n toimintaa.

Viestintäryhmä

Viestinnän merkitys on jatkuvasti kasvanut sekä normaalioloissa että poikkeusoloissa. Pataljoonassa viestintä on sekä omasta toiminnasta viestimistä, ympäristöön reagoimista, oman kokoonpanon viestintätarpeisiin vastaamista että viestinnän suunnittelua.

Monimuotoisia viestintätarpeita palvelee pataljoonan viestintäryhmä, joka vastaa pataljoonan sisäisestä ja ulkoisesta viestinnästä. Näiden tehtävien lisäksi viestintäryhmä tukee ylemmän johtoportaan viestintää.

Henkilötäydennysryhmä

Henkilötäydennysryhmä täydentää pataljoonan yksiköiden vahvuutta tarvittaessa, esimerkiksi haavoittumisten, sairastumisten, kaatumisten tai muualle siirtojen vuoksi. Henki-

löstöasioissa aluetoimisto tekee pisimmän jänteen suunnittelua, hallintosektori yleistä suunnittelua ja henkilötäydennysryhmä täydentää pataljoonan yksikön puutteita.

Lopuksi

Alussa esitetty mielikuva esikunnasta ei ole aivan väärä, mutta se sopii ehkä parhaiten kuvaamaan operaatiokeskuksen toimintaa. Kokonaisuudessaan paikallispataljoonan esikunta on paljon muitakin pataljoonan tehtävien suorittamisen kannalta tärkeää. Esikuntatehtäviin sijoittamiseen ei ole yhtä tiettyä polkua, mutta yleisesti ottaen paikallispataljoonan esikuntaan sijoitetuilla reserviläisillä on jo jonkun verran kokemusta tai tehtävään sopiva siviiliosaaminen. Aika ajoin MPK järjestää myös esikuntakursseja, joille osallistujat kutsutaan erikseen.

Teksti: Matti Kuronen

ALUETOIMISTO

Kriisistä toiseen?

Hyvää ja antoisaa alkanutta vuotta 2022! Alkuvuosi toi tullessaan vielä melkoisen korona-aallon, mutta alammeko jo vihdoinkin elämään koronan kanssa enemmän normaalisti? Virus itsessään ja sen muunnokset eivät katoa, mutta rokotuskattavuuden ja laumaimmunitietin kehittymisen myötä olemme jo pystyneet luopumaan pääosin eri rajoitteista. Kahden vuoden koronavuosi näyttää tasaantuvan. Jotta ei tarvitse jäädä laakereille lepäämään, olemme saaneet tilalle uuden kansainvälisen kriisin. Tätä kirjoittaessani helmikuun lopussa, jo pitkään kehittynyt Ukrainan kriisi on edennyt sotatilaksi. Toki poikkeukselliset olot Ukrainan itäosissa ovat jatkuneet jo pitkään, mutta nyt Venäjä hyökkäsi Ukrainan alueelle käyttäen merkittävää sotilaallista voimaa. Nähtäväksi jää, mikä tilanne on lehden julkaisun aikaan. Joka tapauksessa vaikutukset erityisesti Euroopassa ja siis Suomesakin tulevat olemaan todennäköisesti merkittäviä ja pitkäkestoisia.

Suomesakin Ukrainan kriisin kehitystä seurataan luonnollisesti hyvin tarkasti. Puolustusvoimien varautumista ja valmiutta säädellään aina tarpeen mukaisesti. Tässäkin tilanteessa on jo tehty useita toimenpiteitä, joilla varmistetaan mm. riittävä tilannekuva, johtamiskyky ja toimeenpanovalmius, oli kriisin kehityskulku sitten millainen tahansa meidän näkökulmastamme. Meillä Päijät-Hämeessä ja Hämeen

aluetoimistossakin olemme myös tilanteen tasalla. Eri skenaarioiden varautumistoimenpiteitä on tehty ja toimeenpanokykyämme eri tehtäviin on varmistettu. Jokaisen kannattaa myös henkilökohtaisesti terävöittää toimintaansa ja havaintokykyänsä. Esimerkiksi käyttäytymiseen sosiaalisessa mediassa ja tiedon jakamisessa sähköisesti kannattaa olla korostetun harkitseva. Oma elinympäristöään, ml. digitaalinen sellainen, voi tarkkailla hieman enemmän ja mikäli havaitsee jotakin selkeästi poikkeavaa, on syytä jakaa tietoa maakuntajoukkojemme tiedonjakokanavien kautta.

Näiden kriisien keskellä olemme toki jatkaneet maakuntajoukkojen normaalia toimintaa ja koulutusta suunnitellusti. Joitakin MPK:n kursseja ja harjoituksia on jouduttu alkuvuodesta perumaan, mutta tavoitteena on päästä maaliskuusta alkaen toteuttamaan kursseja ja harjoituksia mahdollisimman normaalisti. Kevään pääharjoitus VARSTA lähestyy kovaa vauhtia ja siinä pääsemmekin korvaamaan viime vuodelta peruttua harjoitusta, jossa oli tarkoitus testata joukkojen perustamista. Harjoitustoiminnan osalta mainittakoon kevätkaudelta vielä huhtikuun loppupuolen Kevät-Hälvä sekä Maakuntakomppanian harjoitus toukokuun lopussa. Aluetoimiston näkökulmasta alkuvuosi huipentuu 3.6.2022 järjestettävään Puolustusvoimien kesäkiertueen konserttiin Lahdessa sekä 4.6.2022 Puolustusvoimien lippujuhlapäivän ylentämistilaisuuksiin Lahdessa ja Hämeenlinnassa.

Koko vuoden pääharjoituksemme, PAPU2/2022, ajoittuu syyskuun viikolle 36. Panssariprikaatin johtaman paikallispuolustusharjoituksen painopistealueena on Päijät-Häme. Olemmekin jo käynnistäneet harjoituksen suunnittelun mm. yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa. Paikallispuolustusharjoituksissa tehtävä viranomaisyhteistyö onkin yksi harjoituksen keskeisistä harjoituskohteista omien maakuntajoukkojen harjoittamisen lisäksi. Harjoituksen suunnitteluun ja valmisteluun liittyy tänä vuonna myös ns. sotapeli muiden viranomaisten kanssa. Sotapelissä yhdessä rakennetuilla pelitilanteilla luodaan tehokas koulutusympäristö, jonka avulla tarkastellaan, analysoidaan ja kehitetään viranomaisten ymmärrystä, vastuunjakoa ja johtamista eri skenaarioissa sekä niihin liittyvissä viranomaisyhteistyötä edellyttävissä tapahtumissa. Sotapelistä saadaan irti jalostettuja toimintatapoja ja muita oppeja, joita voidaan sitten harjoitella ja testata PAPU-harjoituksessa syksyllä toimivien joukkojen kanssa. Syksyn harjoitustoiminnan osalta voidaan vielä mainita syys-lokakuun vaihteen Paikallispataljoonan VEH sekä heti marraskuun puolenvälin jälkeen toteutettava Mar-

ras-Hälvä. Kevät- ja Marras-Hälvät ovatkin erinomaisen tärkeitä ns. perustaitojen kehittämisharjoituksia. Paljon tapahtuu muutakin ja edessä on siis työntäyteinen vuosi, jonka aikana pääsemme yhä enemmän taas toimimaan ja harjoittelemaan yhdessä, toivottavasti.

Tehokkaan vuoden ja kiireisen kutsuntasyksyn kruunaa totutusti itsenäisyyspäivä sekä silloin toteutettavat ylentämistilaisuudet. Tällä kertaa kuitenkin ilman valtakunnallisen paraatin valmistelua. On hyvin mielenkiintoista nähdä, millaisessa maailmassa ja turvallisuustilanteessa olemme loppuvuodesta. Kehittyy tilanne miten tahansa ja mitä ikinä se meiltä vaatiikaan, olemme valmiina, yhdessä!

*Hämeen aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Kai Naumanen*

Tervehdys

Asuin lapsuuteni Miehikkälän kirkonkylässä, Saivikkalassa. Kodistamme ei ollut montaa kilometriä Salpalinjamuseoon, jossa kävin lapsena muutamia kertoja. Silloin näin ensimmäistä kertaa ”Sotka” T-34 panssarivaunun.

Miehikkälän vieressä on Vaalimaa, jossa on Suomen ja entisen Neuvostoliiton, nykyisen Venäjän rajanylityspaikka. Saivikkalan ja rajanylityspaikan välinen etäisyys oli lyhintä reittiä pitkin noin 16 km. Lapsuuteni aikana kaikki isovanhempani asuivat tuon reitin varrella. Toista isoisääni kutsuttiin Äijäksi. Hän oli lähtöisin Pyhäjärveltä, Viipurin läänin kunnasta Karjalankannakselta. Kannas ja Inkeri olivat alueita, joissa äijä oli yksi isoisien yleisistä nimityksistä.

Suoritin varusmiespalveluksen Haminassa. Tarkoitukseni oli suorittaa palvelus puolessa vuodessa ja aloittaa sen jälkeen opinnot ammattikorkeakoulussa mahdollisimman pian. Varusmiespalveluksen jälkeen olin vuoden sopimussotilaana. Tulevaisuuteni suunnitelmat alkoivat hiljalleen muuttua. Kadettikoulun pääsykokeisiin osallistuminen ja opintoihin pääsy muuttivat suuntani.

Kadettikoulun aikana kävin viikonloppuvapailla paljon juoksulenkeillä. Lenkkeilin poikkeuksetta Salpalinjamuseon alueelle ja ”Sotkan” ohitse. Hiljalleen aloin sisäistämään syytä Salpalinjan olemassaolon. Ja vasta opiskeluiden aikana aloin käsittämään, miksi Äijäni muutti lapsena ollessaan Karjalankannakselta Miehikkälään.

Valmistuin sotatieteiden kandidaatiksi vuonna 2005. Sen jälkeen olen työskennellyt Hämeen rykmentissä vuosina 2005–2014 ja Kaartin jääkäirykmentissä vuosina 2015–2021. Näiden vuosien aikana olen suorittanut sotatieteiden maisterin tutkinnon ja käynyt myös esipäätöskurssin. Tämän vuoden alussa siirryin Panssariprikaattiin ja työskentelen nyt Hämeen aluetoimistossa Lahdessa. Huhtikuusta alkaen tehtäväni täällä aluetoimistossani tulee olemaan kutsuntaupseeri. Ennen Hämeen aluetoimistoon siirtymistä olen työskennellyt koko ajan tiedusteluun liittyvissä tehtävissä.

Olen asunut Lahdessa vuodesta 2005 alkaen. Täytän tänä vuonna 41 vuotta. Perheeseeni kuuluu vaimo ja kolme lasta. Itselleni ja perheelleni on erittäin tärkeää, että pääsin juuri nyt työskentelemään Hämeen aluetoimistolla. Työelämä on minulle tärkeää, mutta tärkeintä minulle juuri nyt on yhdessä olo perheeni kanssa.

Edellisessä tehtävässä Kaartin jääkäirykmentissä pääsin olemaan reserviläisten kanssa paljon tekemisissä. Silloin kunnioitus, arvostus ja luotto reserviläisiä kohtaan kasvoi valtavasti. Te olette meidän vahva kivijalkamme.

*Terveisin,
kapteeni Ari Kotola*

Sikamainen aamunkoitto

Tämä kirjoitus on tehty sunnuntaina 27. helmikuuta. Lehden julkaisupäivään mennessä moni nyt hämärän peitossa oleva ja myöhemmin ratkeava asia on varmasti toisin. Toimikoon kirjoitus muistutuksena siitä, että kukin kriisi eletään ja ratkotaan reaaliajassa.

Suomalaisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kulmakivenä on ollut se, ettemme joudu koskaan kohtaamaan Venäjän hyökkäystä koko voimallaan Suomea vastaan. Helmikuussa 2022 Ukraina koki juuri tämän. Hyökkäys itsessään ja sen toimeenpanon tapa rikkovat kansainvälisiä sopimuksia röyhkeästi ja törkeästi.

Ensimmäisten sotapäivien aikana on jo selvinnyt kaksi mahdollisesti olennaista konfliktin ratkaisukohtaa. Ukrainan hallinto, asevoimat ja kansa ovat nousseet väkevään vastarintaan, eikä Afganistanin asevoimien täydellisen sulamisen kaltaista romahdusta vuodelta 2021 ole näkyvissä. Ukraina on myös saanut ja kyennyt vastaanottamaan erittäin merkittävää, poikkeuksellisen nopeasti toimitettua ulkomaista apua.

Askel punaisen viivan yli

Venäjän valtiojohton 2000-luvun strategia on ollut heidän sisäisen logiikkansa kautta tarkasteltuna ilmeinen menestys. Sekä Georgian että Ukrainan länsilähestyminen on pysäytetty määräämättömäksi ajaksi. Esimerkit lienevät jarruttaneet kansalaisyhteiskunnan nousua myös muissa aiemmin Neuvostoliittoon kuuluneissa maissa. Valko-Venäjän hapuilu länteen muserrettiin, ja maa kaatui syvälle Venäjän syliin. Tämän kaiken Venäjä saavutti ilman hylkiövaltioksi päätymistä. Lännen hajanaiset ja tahdottomat pakotteet olivat hyvin halpa hinta maksettavaksi. Kohtuullinen talouskasvu, asevoimien merkittävä uudistaminen ja vilkas – olkoonkin että edelleen matalan jalostusarvon – kansainvälinen kauppa ovat todistaneet sen. Lisäksi itäisen ja keskisen Euroopan riippuvuussuhde venäläisistä energiatoimituksista on vahvistunut. Venäläisten voimahahmojen kansainvälinen toimintavapaus on ollut edelleen käytännössä rajoittamaton.

Nyt kuitenkin näyttää siltä, että Venäjä on astunut ensi kertaa todellisen ”punaisen viivan” yli. On ilmeistä, että Valko-Venäjän täysi haltuunotto ja itäisen Ukrainan maa-alueiden liittäminen Venäjään olisi onnistunut ilman ns. lännen yhtenäistä ja vaikuttavaa reaktiota. Ukrainan heikentäminen ja mahdollinen edelleen viipalointi olisi säilynyt mahdollisuutena. Emme vielä tiedä johtuuko Venäjän strategian muutos päätöksentekijöiden henkilökohtaisesta kiireestä, vääristyneestä tilannekuvasta tai muusta vielä piilossa olevasta syytä. Venäjän hyökkäyksen röyhkeys on kuitenkin peruuttamattomasti muuttanut strategista asetelmaa Euroopassa.

Nyt Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin keskeisten valtioiden aiemmin voimaton patoamis- ja heikentämisstrategia on sekä yhtenäistynyt että voimistunut sisältämään tiede-

tyt, aiemmin ulos rajatut keinot. Jo nyt julkaistujen ja tehtyjen päätösten osittainenkin toimeenpano on rajusti Venäjän taloutta heikentävä, ja muuttaa sen kansainvälistä asemaa. Reaktiot kansalaisyhteiskunnissa, instituutioissa ja kansallisvaltioissa ovat kenties 1940-luvun jälkeen voimakkaimpia.

Taisteluun, taitavasti?

Taistelujen alkaessa venäläisen doktriinin mukainen taistelutilan eristäminen on jäänyt erittäin vaatimattomaksi sekä strategisella että operatiivisella tasolla. Ukrainan läntisen maarajan kautta on rajoittamaton logistinen yhteys, mikä merkitys ulkomaisen avun vastaanotolle on äärimmäisen tärkeä. Tietoliikenneyhteydet niin maan sisällä kuin ulkomaille toimivat hyvin. Taistelujen välittömässä läheisyydessä näyttää julkisten tietojen perusteella olevan suhteellisen vähäistä ilmauuhkaa lukuun ottamatta suuri puolustajan toiminnanvapaus. Mustanmeren laivaliikenne ja lento-liikenne Ukrainaan ovat kuitenkin keskeytyneet.

Massamainen tulenkäyttö ei ensimmäisen sotapäivän tuli-iskujen eikä seuraavien päivien maahyökkäyksen yhteydessä ole ollut lainkaan samankaltaista kuin esimerkiksi Tšetšeniassa. Onko tähän syynä strateginen tavoite nopeasta hallinnon vaihdoksesta ja sitä seuraavasta slaavikansojen yhtenemisestä, väitetty erittäin lyhyt taktisen valmistelun vaihe tai logistisen suorituskyvyn puute – sitä emme tiedä. Selvää kuitenkin on se, että Kiovan ja Harkovan suunnilla Venäjän kevyet joukot ovat päätyneet taisteluun ilman merkittävää tulivalmistelua ja taistelun aikana käytössä olevaa kykyä.

Ensietietojen perusteella näyttää myös siltä, että ainakin osa Venäjän joukoista toimii todella heikolla tilannekuvalla, tai niitä käytetään holtittoman uhkarohkeasti. Sen sijaan Ukraina saanee osana kansainvälistä apua erittäin laadukasta ja ajantasaista tiedustelutietoa.

Tätä kirjoittaessa Harkovan suunnalla väitetään taisteluun vedetyn Venäjän toinen porras, jonka yhteydessä raskaita raketinheitimiä, termobaarisia aseita sekä järeää telatykiä ja kranaatinheitinistöä. Näiden käyttö asutuskeskuksissa muuttaisi siviiliväestön vaikutusten osalta sodan kuvaa olennaisesti.

Vaikka akuutti kansainvälinen aseapu ja kansalaispuolustuksen organisointi ovat saaneet paljon näkyvyyttä, on syytä muistaa, että Ukrainan asevoimien normaalivahvuus on yli 200 000 sotilashenkilöä ja reservi samaa luokkaa. Lisäksi vaihtelevan tasoisia raja-, kansalliskaarti- ja muita joukko-

ja on noin 100 000. Ukrainan sotilas- ja turvallisuusmenot ovat yli neljä prosenttia bruttokansantuotteesta, ja kotimainen aseteollisuus toimiva sekä osin vientitasoinenkin. Asevoimien vaikeista lähtökohdista alkanut uudistus on kiihtynyt viime vuosina, ja tuloksia mm. erikoisjoukkojen kehittämisessä arvostetaan kansainvälisesti. Maa on käynyt vaihtelevan intensiteetin sotaa noin kahdeksan vuotta. Ukrainan pinta-ala on lähes kaksinkertainen Suomen pinta-alaan nähden.

Kansainvälisen aseavun keskiössä ovat panssarintorjunta- ja lähi-ilmatorjunta-aseet. Ilman käyttäjiä annettavan sotilaallisen tuen lajeista ne ovat todennäköisesti vaikuttavimpia. Ampumatarvikkeet ja lisäkappaleet olemassa oleviin, osatuihin järjestelmiin lienevät myös tervetulleita.

Kohti sodanjälkeistä Eurooppaa

Venäjän hyökkäyksen ensimmäiset päivät ovat osoittaneet, että Ukraina voitti infosodan puhtaalla selätyksellä. Ukrainan yhteiskunnan sinällään todelliset ja ratkaisemattomat kipupisteet korruptioineen ja harvanvaltarakenteineen eivät estäneet länttä ryhtymästä Ukrainan tueksi, Venäjää vastaan. Sota lienee tullut riittävän lähelle Eurooppaa, jotta reaktio eroaa muista kylmän sodan jälkeisistä konflikteista.

Venäjä voi hyvinkin saavuttaa tavoitteitaan esimerkiksi Mariupolin suunnalla, saavuttaen maayhteyden Krimille ja Krimin vesihuollon Dnepr-joen alajuoksulta. Kiova saattaa päätyä hyökkääjän haltuun. Mutta mitä kestäväää, Venäjän suurstrategisia tavoitteita palvelevaa voi jäädä pysyväksi? Ainakin helmikuun viimeisenä päivänä venäläisten enemmistö ja elinkeinoelämä herää monelle elinaikansa kovimpaan taloudelliseen iskuun.

Venäjä ei romahda Pohjois-Korean tapaiseksi hylkiövaltioksi, mutta käänne Kiinan vasalliksi voi uhata muiden suuntien ankaran ulossulkemisen ja heikentämisen myötä. Se olisi toisaalta lännen Kiinan ylivaltaa suitsevien tavoitteiden vastaista. Merkkejä odotuksesta Venäjän ohjautumisesta lähemmäksi länttä, Kiinan sijaan, on selvästi ollut nähtävissä poliittisissa visioissa. Nähtäväksi jää vaikuttaako Kiinan Venäjälle tässä sodassa osoittaman tuen vaisuus tulevaan. Onnellisin skenaario lähtisi Venäjän valtiojohdon käänteestä kohti yhteistyöhaluista ja sääntöpohjaisuuden hyväksyvää valtiota, mutta tällainen olisi historiakulmasta anomalia. Ilmeistä polkua eteenpäin ei ole. Venäläinen kansallistunne tee mahdollisesta instituutioissa tapahtuvasta ”keskisarjaan” siirtämisestä helppoa.

Äärimmäiset skenaariot Venäjän valtiojohdon todellisuudentajun ja suojausmekanismien pettämisestä, ja poltetun maan, poltetun maailman taktikasta jäävät toivottavasti vain kauhutarinoiden aineksiksi. Rohkaisevaa ei silti ole ollut ”mafiamainen” yhteissyyllisyyden rakentaminen, niin Venäjän turvallisuusneuvoston televisioidussa näytöskokouksessa kuin Valko-Venäjän konfliktiin kietomisessa.

Joka tapauksessa Euroopan ja euroatlanttisen akselin toimet osoittavat, että isku omaan talouteen ollaan valmiita hyväksymään, vaikka vielä ei ole näkymää siihen mitä horisontin toisella puolella on. Tällä yhtenäisyydellä on itsessään suuri arvo, sillä konfliktit ja riidanhaastajat eivät maailmasta tule loppumaan.

Venäjä on aktiivisesti irtautunut sääntöpohjaisesta kansainvälisestä järjestyksestä 2000-luvulla. Lista on pitkä: Open Skies -sopimus, Wienin asiakirjan osallistumisen vesittäminen, ohjussopimukset... Kylmän sodan harvoista toimiviksi osoittautuneista toimista asevalvonta- ja aserajoitussopimukset nähnevät uuden aamunkoiton lähivuosina.

Valmiina, vahvana, veljenä Suomi

Suomalaisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ”jakkaran” neljästä tukijalasta sekä sääntöpohjainen kansainvälinen järjestys että toimiva Venäjä-suhde ovat kiistatta katkenneet. Uskotava kansallinen puolustus ja kansainvälinen yhteistyö vaativat tulevina vuosina entistä enemmän panostusta. On liian varhaista ennustaa esimerkiksi avautuiko nyt todellinen mahdollisuus liittää Suomi myös Nato-jäsenyyden kannalta osaksi läntisiä rakenteita. Yksijalkaisen jakkaran mahdottomuuden on Venäjä toimillaan todistanut.

Sotilasstrategisten ja operatiivisten oppien osalta suomalaisilla sotilailla on hyvää näyttöä oppimisesta ja soveltamisesta. Sodan kuva tuhannen kilometrin päässä Helsingistä – siis saman matkan päässä kuin Valtioneuvoston linnasta Saana-tunturille – näyttää siltä, että myös suomalainen ennakkointi ja tähänastinen kehittäminen olisivat olleet erittäin onnistuneita. Nyt on aika varmistaa, että poliittinen järjestelmä osoittaa oppineensa. Teoin, ei sanoin.

Harri Koponen

Kirjoittaja on asevalvontaupseeri, työelämäprofessori ja yhteiskuntasuhteiden vanhempi neuvonantaja.

PAIKALLINEN KONEVUOKRAAMO

renta

Kunnia Isänmaa -muistopaasi talkoilla kunnianosoitukseksi veteraanisukupolvelle

Kunniavartiolaisten välissä Padasjoen res. puheenjohtaja Sauli Kivinen, kenttäpiispa Pekka Särkiö ja Ilari Hakia.

Padasjoen reserviläisyhdistys teki merkittävän kunnianosoituksen kaikille sodanajan sukupolville pystyttäessään talkoovoimin itsenäisyyden säilyttäjille pysyvän muistomerkin. Veteraanisukupolven muistopaasi paljastettiin arvokkaassa tilaisuudessa hautausmaalla 1. adventtina kenttäpiispa Pekka Särkiön läsnäollessa.

- Saamme viettää tätäkin tilaisuutta siniristilipun liehuessa; siitä kiitos sodissa taistelleille, lotille sekä kotirintamalla tätä toimintaa tukeneille ja maamme pyörittäneille naisille, miehille ja lapsille, totesi reserviläisyhdistyksen puheenjohtaja Sauli Kivinen paljastustilaisuudessa.

Kivinen kiitti Hollolan seurakuntaa ja sen kiinteistöpäällikkö Keijo Kokkoa sekä reserviläisten puuhamiestä Ilari Hakia. Ilman Hakian omistautumista hankkeeseen ei muistomerkkiä nyt olisi. Kiven juureen vietävät kynttilät kertovat siitä, etteivät jälkipolvet ole unohtaneet.

Kenttäpiispa totesi puheessaan, että perinteet ovat tärkeässä roolissa muistuttaessaan aiempien sukupolvien elämästä ja siitä, mikä auttoi kestäämään. Talvisodan syttymisestä oli paljastustilaisuuden aikaan tulossa täyteen 82 vuotta.
- Padasjoen miehet ja naiset osallistuivat eri tavoin yhteiseen ponnistukseen maan vapauden puolesta.

Särkiö muistutti vaikeasta lähtökohdasta ylivoimaisen suurvalta-armeijan hyökkäyksen edessä. Suomalaiset olivat myös heikosti varustettuja, mutta maanpuolustustahto oli luja.

- Suomalaisilla oli suuri etu: he puolustivat kotejaan ja vapautta, oikeus oli heidän puolellaan. Vaihtoehtona oli maan ja vapauden menettäminen, pakkosiirrot, vankileirit ja teloitukset, kuten kävi Baltian maille.

Toivo on kriiseissä tärkeä voimavara. Särkiön mukaan sotilasmaailmassa henkinen kriisinkestävyys on yhä tärkeämpi osa varautumista.

- Parhainta sotataittoa on voittaa vastustaja ilman aseita. Siksi mielipidevaikuttamisella pyritään laskemaan vastustajan maanpuolustustahtoa ja uskoa voiton mahdollisuuteen.

Särkiö korosti, että emme muista ainoastaan veteraaneja ja lottia, vaan myös kaikkia muita yhteiseen tehtävään osallistuneita kuten hoitajia, työvelvollisia ja kotirintamaisia.
- Koko sodan sukupolvea koskee tämän kiven teksti: kunnia - isänmaa.

Padasjoen kunnanjohtaja Petri Koivula otti puheessaan esiin sen, että kansa joutui ottamaan vuosina 1939–45 itsestään irti kaikki liikenevät voimavarat.

- Ponnistus oli valtava, niin sodassa kuin jälleenrakennuksessa.

Koivula nosti esiin kotirintamalla tehdyn työn, josta huolehtivat pääosin naiset. Kortensa kehoon kantoivat myös senioriväestö ja nuoriso. He kyntivät pellot ja korjasivat sadon, he työskentelivät ammustehtailla, sotasairaaloissa, kantteineissa, esikunnissa, ilmavalvonnassa, lähetteinä, postinjakelussa ja tiedustelussa.

- Näistä kaikista osasista muodostuu nykypäivänä meidän maanpuolustuksemme ja yhteiskuntamme kokonaisturvallisuus.

Koivula näki muistopaaden myös merkinä tuleville polville, jotta heidän ei tarvitse unohtaa omaa historiaansa.

Ilari Hakia laski avajaistilaisuudessa seppeleen.

Kunniaa myös lotille ja muille ajan sankareille

Sota-ajan muistomerkit ovat lähes poikkeuksetta kohdistuneet veteraaneihin. Padasjoen uusi muistopaasi muistuttaa siitä, että monet muutkin tekivät sotien aikaan tärkeää työtä.

Ilari Hakia tapasi työnsä puolesta vuodesta 1972 saakka satoja sotaveteraaneja aina metsätyömiehistä vuorineuvoksiin.

- Sotimisesta oli aina puhe, kunnes sitten kävin mieleenpainuvan keskustelun entisen lotan kanssa. Hän kertoi kauho-neensa verta viiden vuoden ajan, pesseensä ruumiita ja panneensa niitä arkkuun, eikä lottia kuitenkaan ollut muistettu millään tavoin.

Hakian takaraivoon jäi kytemään ajatus siitä, miten huomiota voisivat saada myös muut sota-aikana raataneet kuin aseitten kanssa maata puolustaneet.

- Naiset, vanhukset ja lapset, jotka tekivät rintamalle läheneiden miesten työt, ovat myös ansainneet pysyvän monumentin.

Hakia esitti muistomerkkiä muutettuaan takaisin synnyinkuntaansa ja liittyttyään paikalliseen reserviläisyhdistykseen. Ajatus siirtyi sanoista tekoihin, kun seurakunta myönsi pysytysluvan ja paras paasi löytyi pitkien kiertoajelujen jälkeen Hakian kotokulmista Romolta.

- Mikä tahansa murikka ei voi edustaa unohdettua kansaa.

Vivahteikas lohkare oli oikean kokoinen ja muotoinen, kuin tehty tarkoitukseensa. Sen synkkäsävyisempi takaosa kuvastaa sitä, miten sota-ajan hiljaiset raatajat jätettiin oman onnensa nojaan.

Paljon talkootunteja vaati myös kiven asennus. Lapiopelillä kaivettuun kuoppaan aseteltiin konevoimin kaksi palaneen nuorisoseurantaloon perustuskiveä ja muistopaasi tukevas-ti niiden väliin.

Muistomerkin nimi ”Kunnia Isänmaa” kiteyttää olennaisen. Kirjaimet on tarkan suunnittelun ja mittausten jälkeen kiinnitetty niin, että kiven eteen laskettu seppelä ei peitä tekstiä.

Teksti ja kuvat: Jaana Tanner

Vuoden 2021 verenluovutushaasteen tulokset

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania osallistui joukkueittain Suomen Punaisen Ristin Veripalvelun VeriRyhmähaasteeseen myös viime vuonna.

Luovutuskerrat vuoden 2021 aikana:

PHMAAKK/KNTOJ: 10 kpl

PHMAAKK/Huolto: 10 kpl

PHMAAKK/KÄKI: 6 kpl

PHMAAKK/2J: 5 kpl

PHMAAKK/3J: 5 kpl

Komento- ja huoltojoukkue olivat viime vuoden aktiivisimmat joukkueet. Yhteensä kaikki joukkueemme luovuttivat verta 36 kertaa vuoden aikana. Tämä on reilusti enemmän kuin vuonna 2020. Ollaan aktiivisia taas tänä vuonna!

Loppuvuodesta 2021 perustetulle Varmistin ry -VeriRyhmällekin ehti kertyä luovutuksia 4 kpl.

Tiedot välitti Lahden veripalvelutoimiston veriryhmävastaava sairaanhoitaja Satu Koskela.

On tärkeää, että jokainen luovuttaja muistaa kertoa ilmoittautuessaan, mihin ryhmään kuuluu, jotta Veripalvelu osaa merkitä käynnit oikean joukkueen kohdalle. Oletko Sinä jo varannut luovutusajan? Ajan voi varata www.veripalvelu.fi/ajanvaraus. Terveyskyselyn voi täyttää etukäteen osoitteessa www.terveyskysely.fi

Teksti: Jenni Paasio

Kuva: Suomen Punaisen Ristin Veripalvelu

76. Oltermannin hiihto

Joukkueen kokoaminen alkoi marraskuun sadekeleissä vuosien mittaan muodostuneesta poolista ja synnytyks oli melko vaivaton. Nuorempaa ikäpolvea oli siirtynyt opiskelun perässä muille paikkakunnille, mutta paikkaamaan saatiin uusia nimiäkin. Siinä missä Hämeen aluetoimiston alueelta saatiin kaksikin joukkuetta, miljoonan ihmisen Uudeltamaalta oli vain yksi joukkue sekä Vaasan ja Pohjanmaan verikin tuntui vapisevan ilman edustusta.

Alkupalvi meni valmisteluissa ja varustelistan kokoamisessa. Tummiä pilviä kasautui muuallekin kuin taivaalle ja välillä oli pelko koko harjoituksen peruuntumisesta koronan takia. Lopulta vain A-sarja eli varusmiesten sarja peruttiin ja MPKK siirrettiin reserviläisten seuraksi B-sarjaan. Joukkueessa tuli myös yksi tartuntatapa, joten varamieskin joutui tarttumaan lankkuihin.

16.2. ilmoitettiin aluetoimistolla ja kirjallisten toimien jälkeen autot alle ja kohti Parolaa kuittaamaan varusteet. Kanta-Hämeen joukkue oli jo käyttänyt aamupäivän hyväksi ja kuitannut myös Päijät-Hämeen hiihtovälineet. Varusteet päästiin onneksi kuittaamaan henkilökohtaisesti ja soveltamaan nopeasti saappaat eli monot ja lumipuku eli span-dexit.

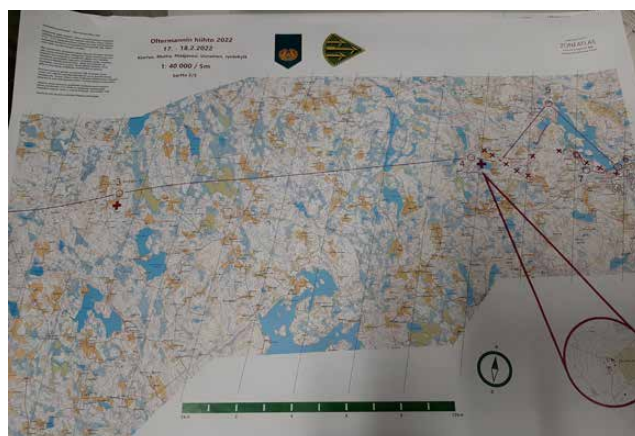
Matka jatkui kohti Tikkakoskea, jossa kuulisimme lopullisen hiihtopaikan ja reitin. Matkan aikana Tervalan Mikan suhteilla poikettiin hakemassa Optiwxilta viimeisen päälle voiteet ja loppu oli vain hiihtäjästä kiinni. Tikkakoskella odotti

tupamajoitus ja loistava huolto näytti loistokkuutensa. Tapi-omaan Arto taikoi komentokeskuksen kahvin- ja vedenkeit-timiseen ja jopa mikroaaltouunin.

Joukkueenjohtajan Markus Halosen käydessä kuuntelemas-sa kisainfon ja hakemassa kartat, muu joukkue keskittyi suk-sien huoltoon. Taivas näytti, mitä tuleman pitää. Lunta sa-toi vaakasuoraan mittarin näyttäessä nollaa. Varsin raskas-ta keliä siis tiedossa ja haastavaa voitelulle. Prikaati oli jär-jestänyt meille yllätyksiä kaluston suhteen. Kaksi paria sau-voja oli jo valmiiksi rikki, mutta huollon kuumailmapuhalti-mella ja järjestäjien varasauvoilla saatiin tilanne ratkaistua. Sukset olivat olleet käytössä vuoden 2019 Oltermannissa ja sen jälkeen varusmiehillä, joten kunto oli sen mukainen. Va-rastoinnissa sivakat oli vedetty niin tiukkaan, että karkiosaan oli tullut mutkaa ja niillä pääsi kyllä helposti lumen päälle... Niillä mennään, mitä saadaan.

Markus toimitti kartat tupaan ja reitti oli, kuten moni jo ar-velikin: Keuruulta Tikkakoskelle ja matkaa noin 80 kilomet-riä. Suunnittelu alkoi, ja reitti näytti heti alusta lähtien haas-tavalta. Lunta oli reippaasti jo alkuaan, ja lisää tuli taivaal-ta koko ajan pakottaen käyttämään mieluummin tieuria lin-

nuntietä lyhyemmän reitin sijaan. Teitä ei vaan helpolla osunut rastien väliin suoraan, vaan välillä joutui tekemään pidempääkin koukkausta teitä, koska se oli ajallisesti kuitenkin nopeampaa.

Yöunien jälkeen kuljettajat heittivät taisteluparit reitin tiedusteluun. Osuuksien mitta vaihteli kunnon ja reitin mukaan. Tiedustelun jälkeen oli jälleen pientä epäonnea vastassa. Yhdelle hiihtäjälle iski vatsatauti ja autokin kärsi pienen vaurion takapuskuriin toisen auton peruuttaessa takakulmaan kasarmilla. Autosta selvittiin paperisodalla ja sairastuneen tilalle oli pakko ottaa toisellekin osuudelle sama hiihtäjä.

Lähtölaukaus kajahti torstai-iltana klo 19.30 jätkänkynntilöiden savussa. Muu joukkue seurasi viestin etenemistä gps-seurannan kautta ja heti tuli selväksi reitin valinnan tärkeys. Osuudet vaihtelivat noin 10 kilometristä jopa 21 kilometriin ja Tervalan Mika kovana härkänä veti kaksi osuutta. Matkalla oli kaatumisia, suksien jäätyksiä, hikeä, tuskaa, sisua ja loputtomasti lunta.

Oma osuuskin oli tiedusteltu huolella ja pätkä oli viimeinen ennen välimaalialia. Suunnitelmamme Backmanin Tommin kanssa muuttui heti, kun näimme kärjen valitsevan kaksi kilometriä pidemmän reitin päätien kautta ja olevan selkeästi nopeampi. Vaihdon hetki koitti, ja heti koitti epätoivon tun-

ne: "eihän nää luista mihinkään". Suomupohja hankasi sen verran kovapohjaiseen tien pintaan, etteivät suksiset toiminneet alkuunkaan. Huollon auto oli vielä paikalla, joten nopea vaihto edellisen hiihtäjän liukkaampiin suksiin ja tasatyöntö kohti maalia alkoi.

Seuraavalle päivälle jäi vielä Halosen Markukselle joukkueenjohtajan tehtävä tuoda viesti Oltermannille. Aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Kai Naumanen oli myös saapunut paikalle kannustamaan ja kuulemaan, kun viesti luettiin kenraalimajuri Kim Mattssonille. Viesti kuului:

Oikea tieto oikeassa paikassa oikeaan aikaan on yksi tehokkaan toiminnan edellytys.

Viestin pitää kulkea molempiin suuntiin ja tieto tavoitteista olla kaikille kirkas.

Silloin joukot ovat tilanteen tasalla ja valmiina suorittamaan niille määrättyjä tehtäviä, kuten Päijät-Hämeessä ollaan.

Terveisin Päijät-Hämeen reserviläispiiri ja paikallispataljoona.

Niin ja se sijoitus... Edellä oli joukkueita, mutta jäi niitä myös taaksekin. Vastoin käymisestä huolimatta viesti tuotiin perille ja henki oli hyvä. Joukkueessa hiihtivät, kuljettivat ja huolsivat: Markus Halonen (JJ), Lauri Tervakangas, Aki Karjalainen, Mika Tervala, Tommi Backman, Arttu Koskinen, Jussi Anttila, Antti Porkka, Tomi Silvonen, Petri Kiiskinen, Erkki Vilja, Arto Tapiomaa (huolto), Mikko Sippola (kuljettaja) ja Matti Rautio (kuljettaja).

*Joukkueen "GM", varamies
Erkki Vilja*

Kuvat: Erkki Vilja ja kadetti Juho Mylläri

Organisaatioiden arki kyberkonfliktien keskellä

Kyberhyökkäykset ja tietovuodot ovat tänä päivänä uutisissa päivittäin ja monissa organisaatioissa seurataan sekavin tuntein esimerkiksi kiristyshaittaohjelmien kynissä olevien yritysten tiedotteita. Organisaatioiden tietoturvasta vastaavat henkilöt varmasti miettivät mielessään, että voisiko heidän yrityksensä olla seuraava kohde ja toisaalta, että ovatko he varautuneet riittävän hyvin mahdollisiin ongelmiin?

Edelliset pari vuotta koko maailma on ollut koronaviruksen vuoksi ennennäkemättömässä poikkeustilassa, ja organisaatiot ovat joutuneet muutenkin jo kovaan paineeseen toimintakyvyn säilyttämiseksi. Näissä olosuhteissa kyberpoikkeukset eivät välttämättä ole olleet organisaatioiden ykkösprioriteettina, ja tämän ovat toki verkkorikolliset noteeranneet ja pyrkineet asiaa jopa hyödyntämään erilaisilla huijauskampanjoilla ja haittaohjelmahyökkäyksillä. Osa verkkorikollisjoukoista on tosin tiedottanut, että eivät kohdista hyökkäyksiään terveydenhuoltoon tai koulutukseen liittyviin organisaatioihin, koska näillä on koronapandemian keskellä jo muutenkin riittävän vaikeaa. Kukaan ei toki oikeasti tiedä, että minkä verran näillä sanoilla on totuuspohjaa ja mikä on oikeasti verkkorikollisten etiikan taso.

Haastavan maailmantilanteen vuoksi jännitteitä on koronan lisäksi ollut myös muilla rintamilla. Viime aikoina on paljon puhuttu hybridivaikuttamisesta, jossa käytetään monipuolisesti erilaisia virtuaalisia keinoja perinteisten menetelmien lisäksi, jotta saadaan aiheutettua hämmennystä ja jopa paniikkia kohteena olevassa joukossa. Perinteisesti fyysisen maailman konfliktit harvoin vaikuttavat suoraan toisella maailmankolkalla oleviin siviiliorganisaatioihin, mutta kybermaailman konfliktit ovat toista maata.

Viime vuosilta on julkaistu merkittäviäkin kybertapauksia, joiden taustalla epäillään olleen valtiollisia toimijoita ja tietävästi varsinaisina kohteina olleiden tiettyjen valtioiden lisäksi esimerkiksi NotPetya-haittaohjelmasta kärsivät lukuisat yritykset ja organisaatiot ympäri maailmaa. NotPetyan yhteydessä uutisoitiin laajasti rahtilaivayhtiö Maerskiin iskeestä kiristyshaittaohjelmasta, joka käytännössä rampautti koko organisaation ja Maerskin täytyi muun muassa asentaa uudelleen 4000 palvelinta ja 45000 työasemaa, jotta he pystyivät palauttamaan yrityksen normaalin toiminnan tason. Kokonaiskustannus kyberhyökkäykselle Maerskin osalta oli noin 300 miljoonaa dollaria.

Luonnollisesti myös osa yrityksiin ja organisaatioihin kohdistuneista iskuista on myös kohdennettu suoraan kyseisiin organisaatioihin, vaikkakin hyökkääjänä olisi niin sanottu APT-ryhmä (Advanced Persistent Threat), jotka ovat siis usein eri valtioiden tukemia kyberrikollisryhmittymiä. Yhdysvalloissa esimerkiksi Colonial Pipeline -yhtiöön kohdistettu APT-hyökkäys aiheutti massiiviset vahingot keskeyttäessään polttoainelaiden jakeluverkoston useiksi päiviksi kiristyshaittaohjelman vuoksi. Colonial Pipeline päättyi lopulta kaikkien suositusten vastaisesti jopa maksamaan haittaohjelman vaati-

mat, noin 4,4 miljoonan dollarin lunnaat tietojen palauttamiseksi. Lopulta he saivat tilanteen palautettua omien varautumissuunnitelmien avulla, ja lunnaiden maksamisesta ei ollut tilanteessa kuitenkaan hyötyä. Kyseiset tapaukset selkeästi osoittavat, miten kybermaailman hyökkäyksillä on päivä päivältä suuremmat vaikutukset myös fyysiseen maailmaan.

Kyberrikollisia on monen tasoisia. Perinteisesti tasoskaalan ajatellaan vaihtelevan Googlen tai Dark Webin foorumeiden kautta oppinsa saaneiden wannabe-hakkereiden ja valtioiden tukemien, hyvin kehittyneiden APT-toimijoiden välillä. Näiden välissä on monia eritasoisia kyberrikollisia. Siinä missä valmiita haittaohjelmia tai hyökkäyksiä hyödyntävät wannabe-hakkerit tekevät haitallisia hyökkäyksiään huvin vuoksi tai kerätäkseen itselleen nimeä, suurin osa verkkorikollisista tekee toimiaan puhtaasti rahan takia. Tämä onkin suurin syy, miksi kiristyshaittaohjelmat ovat lähivuosina yleistyneet runsaasti, koska ne ovat suoraviivaisin tapa tehdä kyberrikollisuudella rahaa. Edistyneimmät toimijat kuten APT-ryhmät tekevät tekonsa monesti osana suurempaa kokonaisuutta, jossa motiivina voi olla tietyn organisaation rampauttaminen tai jopa tuhoaminen.

Toinen tapa arvioida verkkorikollisten kypsyyden tasoa on käyttää mittaria, jossa arvioidaan kuinka laajasti heidän hyökkäyksensä aiheuttaa vahinkoa varsinaisen kohteen lisäksi myös sivullisille uhreille. Toisessa ääripäässä ovat esimerkiksi yksinkertaiset huijausviestit, joilla pyritään kalastelemaan käyttäjätunnuksia tai muita tietoja viestien vastaanottajilta. Kyseisiä viestejä ei välttämättä ole kohdennettu millekään tietylle ryhmälle tai organisaatiolle, vaan näiden teho perustuu suureen volyymiin, jolla viestejä hyökkääjien toimesta lähetetään esimerkiksi aiemmin tietovuodoissa paljastuneisiin sähköpostiosoitteisiin. Toisaalta erityisesti edistyneemmät tahot pystyvät halutessaan kohdentamaan hyökkäyksiä hyvinkin tarkasti ja tästä on lähivuosiltakin erittäin hyviä esimerkkejä, kuten Stuxnet, jonka leviämismekanismi mahdollisti hyvinkin laajan leviämisen, mutta varsinaista tuhoa kyseinen verkkomato aiheutti ainoastaan saavuttaessaan juuri tietyn tyyppisen teollisuusautomaattilaitteiston, joita hyökkääjä tiesi ennalta kohdeorganisaatioissa käytettävän. Stuxnetissä oli myös sisäänrakennettu parasta-ennen-päiväys, eli koko haittaohjelma oli ennalta suunniteltu lopettavan toimintansa tietyllä päivämäärällä.

Hybridivaikuttaminen tuo verkkorikollisten kypsyyden arviointiin oman mausteensa, koska voi olla hyökkääjien tavoitteenakin saada varsinaisen kohteen lisäksi aiheutettua ongelmia myös laajemmalla mittakaavalla. Kyberhyökkäykset ovat myös usein helposti kiistettäviä, eli täyttä varmuutta hyökkäyksen tekijästä ei välttämättä ole mahdollista saada. Tämä mahdollistaa tietyissä tilanteissa jopa toisen tahon lavastamisen hyökkäyksen tekijäksi, joka voi osaltaan jopa pahentaa jotain tiettyä konfliktia myös fyysisessä maailmassa. Vastaavaa lavastustaktiikkaa käytetään toki myös fyysisen

maailman konflikteissa, mutta kybermaailmassa tämän toteuttaminen on usein monin verroin helpompaa.

Yritysten ja muiden siviiliorganisaatioiden on toki hyvin vaikea varautua kaikkiin mahdollisiin kyberriskeihin, mutta usein merkittävimmätkin haittaohjelmat hyödyntävät leviämisesään perinteisiä menetelmiä, joita vastaan pärjää hyvällä tietoturvahygienialla. Usein esille nostetut salasanakäytännöt, monivaiheinen tunnistautuminen sekä huolellisuus tietojen käsittelyssä ja järjestelmien käytössä ovatkin yllättävän tehokas tapa vastata moniin kyberhaasteisiin. Tietoturvaan liittyen usein nostetaan esille myös käyttäjien kouluttaminen ja se onkin paras tapa huolehtia organisaation tietoturvahygieniasta. Kouluttaessani tietoturvakäytäntöjä nostan esille usein lauseen: ”Tietoturva rakentuu pienistä ja yksinkertaisista asioista, mutta näitä yksittäisiä asioita on vain erittäin paljon”. Eri organisaatioilla on omia tietoturvaohjeistuksiaan, joissa näitä tietoturvan osa-alueita on katettu ja käyttäjiä pyritään opastamaan toimimaan oikein organisaatiossa määritellyn tietoturvastrategian mukaisesti. Esimerkiksi Puolustusvoimien tietoturvaohjeistukset harjoituksiin osallistuville reserviläisille tulee ottaa vakavasti, koska näiden noudattaminen on osa monikerroksista kyberpuolustusta.

Tietoturvasta huolehtiminen on osa riskienhallinnan kokonaisuutta, johon luonnollisesti kuuluu myös paljon muita osa-alueita. Erilaisiin poikkeustilanteisiin varautuminen tulisi olla osa jokaisen organisaation riskienhallinnan työkalupakkia ja samalla tavalla kuin varaudutaan esimerkiksi sähkö- tai tietoverkkojen häiriöihin, tulisi organisaatioiden pystyä varautumaan myös kyberriskeihin. On mahdotonta olettaa, että kaikki ihmiset tietäisivät joka tilanteessa, miten heidän tulisi toimia ja tässä meidän riskienhallinnan parissa työskentelevien henkilöiden täytyy nousta esiin. Oman or-

ganisaation varautumissuunnitelmat onkin syytä käydä läpi säännöllisesti ja päivittää niitä vastaamaan kulloinkin esille nousseita riskitekijöitä. Kun suunnitelmat ovat ajan tasalla ja lisäksi organisaatio harjoittelee poikkeustilanteita varten säännöllisesti, niin tämä edesauttaa organisaation kykyä selviytyä poikkeustilanteista voittajana.

Tietoturvan osalta Suomessa on tänä päivänä hyvin monipuolinen ja aktiivinen yhteisö ja asiaan vihkiytyneitä henkilöitä löytyykin valtion alaisen Kyberturvallisuuskeskuksen lisäksi laajalti eri yrityksistä ja organisaatioista. Myös esimerkiksi Disobey-tapahtuman ympärille perustetut Citysec-yhteisöt Suomen eri kaupungeissa sekä vapaaehtoisista tietoturva-ammattilaisista koostuva KyberVPK tuovat eri yhteyksissä esille tietoturvan ilosanomaa ja auttavat nostamaan esiin tietoturvaan liittyviä haasteita ja ratkaisuja. Lisäksi Huoltovarmuuskeskuksen ja Teknologiateollisuus ry:n alainen Digipooli kokoaa säännöllisin väliajoin tietoturva-ammattilaiset eri organisaatioista yhteen jakamaan tietoa ja oppimaan toisiltaan. Kaikkien näiden tietoturvasta välittävien organisaatioiden yhteisenä tavoitteena varmasti on se, että tietoturvasta keskustellaan avoimesti ja oleellista tietoa saadaan jaettua, joka osaltaan taas parantaa meidän kaikkien turvallisuutta. Tällöin myös ne eri organisaatioiden tietoturvasta vastaavat henkilöt voivat varmasti nukkua yönsä paremmin, mukaan lukien minä itse.

Riku Tarkiainen

Kirjoittaja työskentelee tietoturvan parissa Visma Solutionsilla ja haaveilee pari vuotta sitten perustetun SaimaaSec-tietoturvayhteisön aktivoimisesta pandemian helpottajana.

PHMKJ harjoitukset 2022

18.–20.3. MPK Santahamina TRA-peruskurssi 2/2
19.3. OEH/ila
1.–3.4. VEH perustaminen
4.4. OEH/ilta
9.4. PHPAIKP ampumapäivä
22.–24.4. MPK Kevät-Hälvä
22.–24.4. MPK Kevät-Hälvä PHMAAKK TRA-kurssi
22.–24.4. MPK Santahamina TRA-jatkokurssi 2/2
30.4. PHMAAKK ampumapäivä
20.–22.5. PHMAAKK VEH
23.5. OEH/ilta

6.6. OEH/ilta
11.6. VEH fyysisen toimintakyvyn testaus
26.–28.7. VEH tiedustelu
22.8. OEH/ilta
5.–9.9. KH PAPU 2/22
9.–10.9. Syys-Hälvä 1
19.9. OEH/ilta
23.–24.9. Syys-Hälvä 2
30.9.–2.10. VEH johtamisharjoitus
17.10. OEH/ilta
7.11. OEH/ilta

Muutokset mahdollisia.

MPK-kursseille ilmoittaudutaan MPK:n koulutuskalenterin kautta <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri>

Ampumaluola

Projekti pähkinäkuoressa

Kävin luolassa ensimmäisen kerran joulukuussa 2016 mukana laseretäisyyssmittari ja ruutuvihko. Vihkoon muodostuivat ensimmäiset hahmotelmat radasta. 2017 alkoi rataan liittyvän byrokratian selvitystyö ja ruutupaperihahmotelmat muuttuivat DWG-tiedostoiksi. 2018 radalle haettiin rakennuslupaa ja alettiin hakea projektille yhteistyökumppaneita ja rahoittajia. 2020 radalle saatiin väliaikainen ampumaratilupa, ja varsinaiset rakennustyöt radalla saatiin käyntiin. Luola valmistui lopulta vuonna 2021 melko monen talkootunnin, muutoksen ja byrokraattisen umpikujan jälkeen. Kiitokset kaikille talkoisiin osallistuneille.

Rata

Radalla on 7 ampumapaikkaa, joista 6 on tarkoitettu pistoolikaliperisille aseille ja yksi kestää myös kiväärin. Luotiloukku kerää ammutut luodit peltiämpäreihin, joista ne voidaan toimittaa kierrätettäväksi. Pistooliloukut ovat Hardox450-levystä hitsattuja suppiloloukkuja ja kivääriloukku on Hardox500-levystä tehty haittalevyloukku vaihdettavilla haittalevyillä. Loukkujen edessä on kumimatto, joka estää mahdollisten kimmokkeiden pääsyn loukusta ulos ja tiivistää alipaineistetun loukun, ettei lyijypöly pääse loukun ulkopuolelle. Kumilevyn huoltoväli on noin 10000 lks ja vaihtoväli 15000-20000 lks.

Luolan ilmastointi on toteutettu kahdella taajuusmuuttaja ohjatulla ilmanvaihtokoneella. Luola on alipaineinen. Am-

muttaessa tuloilman virtaus on 1800 l/s ja poisto 2000 l/s. Ilmanvaihto rakennettu läpihuuhtelevaksi, eli tuloilma puhalletaan radan suuntaisesti ja poistoilma imetään 50/25/10 metrin ampumatasojen etupuolelta sekä luotiloukun läpi.

Luolassa on kaksi siirrettävää 2,5*0,6 metrin pöytää, jotka voidaan siirtää halutulle ampumatasalle, sekä tukeva ampumapöytä kiväärin kohdistusta varten. Lattiamateriaalina luolassa on Mondo-juoksurataa ja tekonurmea. Erilaisia liikeestäampumisharjoituksia ja ampuma-asentoharjoituksia varten luolassa on lisäksi kaksi vanerista V-Tac-seinää, merkikartioita, tynnyreitä ja rimoja.

Avajaisia radalla vietettiin 8.12.2021

Avajaisiin oli kutsuttu projektia rahallisesti ja materiaalisesti tukeneita tahoja. Avajaisissa kuultiin puheet Valtteri Simolalta ja kenraalimajuri (evp) Juha-Pekka Liikolalta ja käyttäjäkokemuksia Pirkka Mellaselta. Avajaisissa ammuttiin myös radan kastajislaukaus. Ampujana toimi J-P Liikola ja maalina oli kuohuviinipullo. Avajaislaukauksen jälkeen tarjolla oli munkkikahvit, jonka jälkeen vieraila oli mahdollista tutustua pistooliammuntaan.

Radan käyttö

Lopullinen ampumaratalupa saatiin heinäkuussa 2021, ja siitä lähtien radalla on ollut ampumatoimintaa. Käyttöaste on pysynyt korona-aikana varsin pienenä ja Varmistimen tiistai-vuorot on pidetty pääasiassa ulkoradalla.

Avajaisten jälkeen radan käyttö on lisääntynyt, mutta on edelleen varsin vähäistä. Rata on ollut käytössä noin kahden iltana viikossa. Radalla on tähän mennessä ammuttu noin 13000 lks, joista lähes kaikki ovat päätyneet luotiloukuun. IV-putkeen on syntynyt vasta yksi ylimääräinen reikä.

Kivääriloukkuun on merkattu sallittu osuma-alue, johon kiväärillä ammuttujen laukausten tulee osua. Muu osa loukku ei kestä kiväärillä ampumista. Tästä syystä kivääriloukku tulisi käyttää vain kiväärin kohdistukseen ja osumapisteiden toteamiseen, ei suurempimittakaavaiseen ammunnan harjoitteluun. Laajemmin kivääriammuntaa voi radalla harjoitella pistoolikaliperisillä kivääreillä tai pienoiskivääreillä. Koska kivääriammunnan hallinta on sotilaan tärkeimpiä taitoja, Varmistin RY on hankkinut yhden Windham

Weaponry:n valmistaman 9x19-kaliperisen AR15-kiväärin, joka onkin ollut radalla viikoittaisessa käytössä. Pistoolikaliperisiä kivääreitä ovat hankkineet itselleen myös radan käyttäjät. Tämä on mahdollistanut myös erilaiset kiväärien tekniikkaharjoitukset ja pistooli/kivääri-transitioharjoitukset.

Radan säännöissä sanotaan, että vakiintuneista ampumatoimista poikkeaminen vaatii ratavastaavan tapauskohtaisen luvan, mutta se on mahdollista. Tämä mahdollistaa radalla myös toiminnallisen ammunnan harjoittelun tai kisat. Radalla onkin harjoiteltu SRA- ja IDPA-ammuntaa sekä esimerkiksi kärkimiehen toimintaa TRA-harjoituksessa.

Radalla saa tarvittaessa valokatkaisijasta pimeäksi myös valoisuutensa aikaan, joten rata sopii hyvin pimeätoiminnan harjoitteluun. Olemme harjoitelleet radalla sekä näkyvän valon että valonvahvistinten käyttöä ammuttaessa. Radalla on myös pidetty pimeäammuntaharjoitus, jossa harjoitettiin käsivalaisimen käyttöä pistoolin kanssa. Harjoituksessa käytiin läpi tunnettuja, maailmalla käytössä olevia valaisutekniikoita ja valon käytön periaatteita. Harjoituksissa saatuja havaintoja pyritään hyödyntämään myös maakuntajoukkojen koulutuksissa.

Radalla on ammuttu paljon perustarkkuusharjoittelua 25 metrin matkalta, sekä 9 mm että .22lr-pistooleilla. Suositut harjoitteet ovat olleet myös lähempää ammutut erilaiset dot-drillit, mm. 10 metrin ilmakivääritauluun, jossa on 5 kpl 45 mm maalitaulua. Kuhunkin maaliin ammutaan 3 laukausta yhdeltä ampumatasalta, aloittaen noin 3 metrin etäisyydeltä ja päätyen 10 metrin tasalle. Tällaiset harjoitukset pakottavat keskittymään jokaiseen laukaukseen ja kaikkien

LAHDEN TASOPALVELU

Teräsrakenteita

15 laukauksen saaminen haluttuun osuma-alueeseen vaatii jo varsin hyvää laukaisun hallintaa.

Radalla on pilotoitu myös maakuntakomppanian ampumataitotestiä, ampuen sitä pistoolikaliperisellä kiväärillä. Testi hakee vielä viimeistä muotoaan. Jos haluat kokeilla omaa tasoasi, niin testin alustava kulku on seuraava:

Käytettävä maalitaulu Spol-taulu. Lähtöasento seisten 50 metrin tasalla, ase ladattu ja varmistettu, matalassa valmiusotteessa. Äänimerkistä ammutaan 5 laukausta maaten, nouseaan ja juostaan 25 metrin tasalle, matkalla taktinen lippaanvaihto. 25 metrin tasalta 5 laukausta polviasennosta, siirtyminen 10 metrin tasalle, matkalla taktinen lippaanvaihto. 10 metrin tasalta 5 laukausta seisten.

Taulun pisteytys:

5 p osuma-alue = 0 s

3 p osuma-alue = 1 s

1 p osuma-alue = 3 s

Ohilaukaus tai toimintavirhe = 5 s

Hyväksytty suoritus < 40 s

Turvallisuusrikkeet johtavat hylkäykseen.

Huomioitavaa: Testi ei ole aktiiviselle ampujalle mahdollottoman vaikea, mutta mikäli harjoittelu perustuu kahteen vuositaiseen ampumapäivään, ei testin läpäisy ole todennäköistä. Mikäli testiä ei läpäise, se on merkki siitä, että kannattaa lisätä harjoittelua.

Radalle on perehdytetty ammunnan valvojia ampumataluvan ehtojen mukaisesti. Jokaisella valvojalla on radalle avain ja mahdollisuus vetää radalla ammuntoja. Valvojiin saa yhteyden esimerkiksi "Varmistin Ry ampujat" -signaaliryhmässä. Ryhmään pääsee mukaan olemalla yhteydessä esimerkiksi Pirkka Mellaseen, Mikko Luostariseen tai Timo Walleniukseen. Radalla ampumiseen vaaditaan ammunnan kattava vakuutus, eli käytännössä Res, Rul tai MPKL:n toimintaturva tai Sal-kilpailulisenssi.

**ENSILUOKKAISTA
TERÄSPALVELUA**
- NYT MYÖS VERKKOKAUPASTAMME

BE DYNAMIC
www.begroup.fi

BE GROUP

Teksti: Pirkka Mellanen

Kuvat: Valtteri Koponen @kuvakertoo, Juha Mustonen ja Jenni Paasio

AMPUMALUOLA VARMISTIN ry.

Ampumaluola-hankkeelle ovat materiaali- ja taloudellista tukea antaneet:

LAHTI ENERGIA **renta** **PAKKANEN OY**
LÄHITAPIOLA **KEMPPi** **RAKENNUSLIKE**
ahl sell **lsk** **LAHDEN TASOPALVELU OY**
PAIJAT-HÄMEEN TEKSTIILIHUOLTO **peikko** **UNISPORT**
BE **Lahden seudun väestönsuojelusäätiö** **MP SERVICE**
PGR Capital **LAHDEN MP-SERVICE OY**

Suunnittelu: pääsuunnittelu, Jorma Ojala
iv-suunnittelu, Oskari Lepistö

Toteutus: Maakuntajoukkojen ja Varmistin ry:n jäsenet
iv-työnjohtaja Sami Nieminen
vastaava työnjohtaja Pirkka Mellanen

Projektinjohto: Pirkka Mellanen ja Valtteri Simola

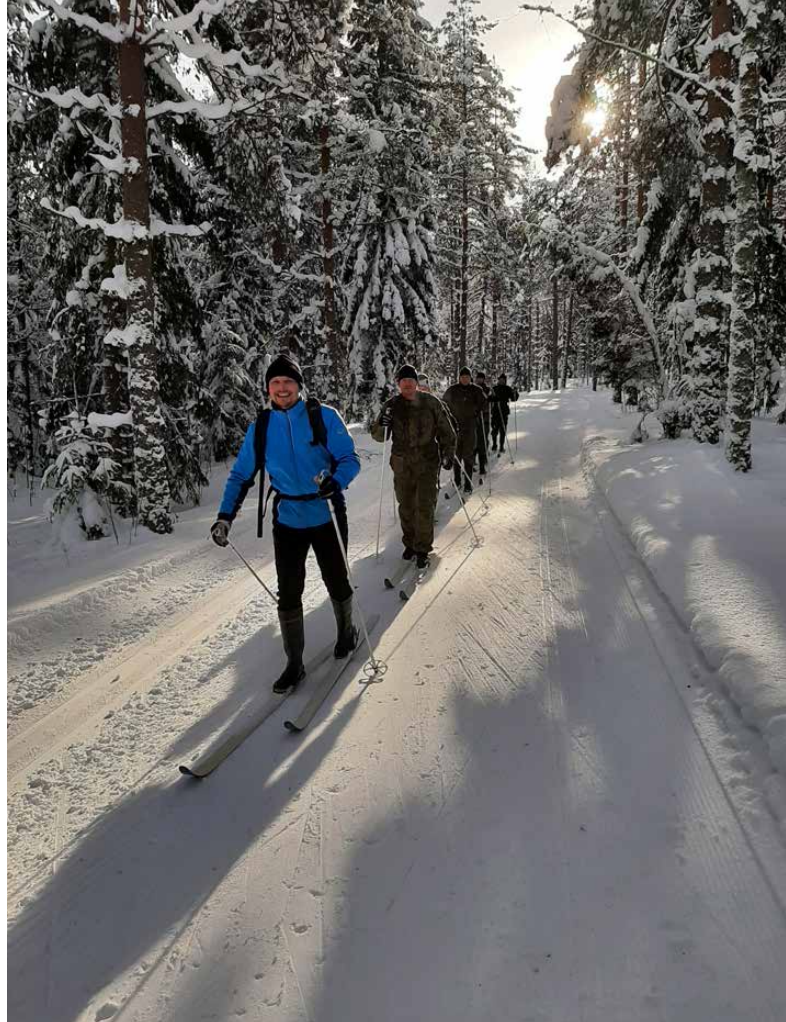
Varmistin ry on Puolustusvoimien Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen tukiyhdistys.
Puolustusvoimat varustaa ja kouluttaa oman maakuntajoukkonsa.
Varmistin-yhdistys nopeuttaa ja täydentää osaamisen ja varustuksen kehittymistä.
Varmistimen hankkimat varat ja muut resurssit käytetään suoraan maakuntajoukkojen toiminnan tukemiseen.

Hiihtomarssi 12.2.

Tänä talvena on lunta riittänyt auramiesten kiusaksi ja hiihtäjien iloksi. Koronarajoituksetkin hellittivät sopivasti, joten oli aika päästä taas liikkumaan. Marssit kuuluvat olennaisena osana kenttäkelpoisuutta ja kehittävät sitkeyttä vaativaa kuntoa.

Hiihtomarssin osallistujamäärä ei näyttänyt aluksi kummoistakaan määrää, mutta viimeisenä iltana ilmoittautumisia ryöpsähti mukavasti ja Hälvälään kokoontui lauantaista aamuna kaikkiaan 9 marssijaa. Osa marssijoista otti tuntumaa kalustoon Oltermanni-hiihtoa silmällä pitäen ja ilahduttavasti muutama uusi kasvokin saapui paikalle.

Varustevalppäyksen jälkeen marssi suuntautui kohti Finlandia-uraa haulikkoradan yli. Yllätyksenä tulikin vastaan, että radan taakse olikin muodostunut yllättävä maankohouma – suorastaan Alpit. Norsutkin on joskus historian saatossa saatu Alppien yli, mutta emme lähteneet yrittämään armeijan suksilla slalomia pitkin rinteitä, vaan suuntasimme Ilves-portin vierestä kohti latu-uria.

Ensimmäinen tauko pidettiin perinteisesti Tiiristuvalla, jossa pääsi kuivattelemaan paitaa nuotion äärellä. Reitti noudatteli pitkin ajettua uraa kohti Tapanilaa, vaikkakin leveämmillä suksilla oli hiihdettävä latu-uran vieressä luistelubaanalla. Tapanilassa alkoikin jo näkyä muutakin hiihtokansaa, jotka olivat lähteneet liikkeelle naisten viestin jälkeen. Hie-
man erikoisempi hiihtoasu ja välineet herättivät toisinaan kommentteja ja peukutuksia.

Hiihto jatkui Urheilukeskuksen suuntaan, josta oli paluu takaisin hyppymäkien takaa. Ensilumen ladulla saimme rin-
nalle pienen hiihtäjän alun, ja hän sai johtaa joukkoa eteen-
päin jonkin matkaa. Virtaa tuli kummasti enemmän suksiin ja mäet menivät heittämällä yli ilman sauvojakin. Hienosta suorituksesta toki palkittiin Maakuntajoukkojen hihamerkillä.

Paluumatkalla Tapanilan hiihtomajalla vietettiin maittava lounastauko. Messilän laskutkin selvittiin pystyssä, mutta Tiirismaalla muutama tutustui hieman lähemmin latuun. Kaikki selvisivät Hälvälään hyvissä voimissa matkan ollessa tasan 30 kilometriä. Sukset palautettiin Vennon Timon hellään huomaan odottamaan seuraavaa hiihtomarssia.

*Teksti ja kuvat:
Erkki Vilja*

VARMISTIN 2022

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania